

قتل عام افسران رژیم پهلوي در پادگان لویزان (1357 ش)

همزمان با اوج تظاهرات مردمی ضد رژیم و درگیری‌های شدید مردم با مزدوران پهلوي در عاشورای 1357 ش، يك افسر، دو درجه دار و چهار سرباز مسلح، به ناهارخوري افسران ارشد پادگان لویزان در شرق تهران حمله کردند و با رگبار مسلسل، بیش از هفتاد نفر از افسران ارشد و درجه‌داران رژیم را کشتند. حمله کنندگان به جز يك سروان، بقیه کشته شدند. این اقدام متهورانه در بین نظامیان اثر زیادی بخشید و همه از جان خود هراسان شدند. دولت نظامی ارتشبد از هاري پس از وقوع این حادثه که در کنار گوش خود، در تهران، آن هم در يك محیط نظامی اتفاق افتاده بود، سعی کرد حقیقت این خبر در پادگان‌ها منتشر نشود ولی در همان دقایق اولیه، خبر به اطلاع همه رسید. در این اوضاع، شاه، بیش از هر کسی در وحشت فرو رفت و نسبت به جان خود بیمناک شد. از این زمان بود که رییس دولت احساس کرد که به هیچ وجه قادر به مهار کردن تظاهرات نیست و به زودی دولت او سقوط خواهد کرد.

شهادت استاد اخلاق آیت الله "سید عبدالحسین دستغیب" سومین شهید محراب در شیراز (1360 ش)

آیت‌الله سید عبدالحسین دستغیب در سال 1292 شمسی (عاشورای 1332 ق) در شیراز در خانواده‌ای که 800 سال سابقه علم و فضیلت دارند متولد گردید. وی پس از سپری کردن مقدمات علوم اسلامی، در 22 سالگی به نجف اشرف مهاجرت نمود و در آنجا از محضر استادانی چون سید ابوالحسن اصفهانی، شیخ محمد کاظم شیرازی و سید میرزا آقا اصطهباناتی استفاده نمود و پس از سالیانی اقامت در نجف، از بزرگان حوزه علمیه آن سامان، اجازه اجتهاد گرفت. در نجف روح جستجوگر آن شهید در پی یافتن صاحب‌دلی بود که او را به ودای ایمن برساند، تا آنکه سرانجام در محضر پرفیض استاد اخلاق، میرزا محمد علی قاضی تبریزی، آرامش یافت و از خواص استاد شد. آیت‌الله دستغیب همراه با قیام امام خمینی (ره) در سال 1341، مبارزات خویش را آغاز نمود و در 15 خرداد 1342 بازداشت و به تهران تبعید گردید. از آن پس چندین بار در مدت حکومت طاغوت بازداشت و تبعید شد. در طی این مقطع از مبارزات بود که ایشان به همراه چهار تن دیگر از علما، اعلامیه‌ای صادر و شاه را از سلطنت خلع نمودند. آیت‌الله دستغیب پس از پیروزی انقلاب اسلامی وظایف ارزشمندی را در نظام جمهوری اسلامی از جمله: نمایندگی مردم شیراز در مجلس خبرگان، امامت جمعه شیراز و نمایندگی امام خمینی (ره) در استان فارس به عهده گرفت. آیت‌الله دستغیب علاوه بر خدمات متعددی که صرف ساخت، تاسیس و بازسازی بناها و آثار خیریه نمود دارای تالیفات متعددی است که آدابی از قرآن، معراج، ایمان، گناهان کبیره، قلب سلیم، داستان‌های شگفت و... از آن جمله‌اند. این عالم وارسته و معلم اخلاق سرانجام در بیستم آذر 1360 ش برابر با چهاردهم صفر 1402 ق هنگامی که برای ادای نماز جمعه عازم محل برگزاری آن بود از سوی منافقین ضدانقلاب در 68 سالگی به شهادت رسید.

رحلت فقیه اصولی و جامع معقول و منقول آیت الله "میرزا کاظم تبریزی" (1374 ش) فقیه اصولی، محدث رجالی و جامع معقول و منقول، آیت‌الله میرزا کاظم تبریزی از علمای مشهور حوزه‌های علمیه نجف و قم، در حدود سال 1299 ش (1340 ق) در تبریز به دنیا آمد و در نوجوانی به تحصیل علوم دینی روی آورد. وی پس از گذراندن دروس مقدمات و سطح در 21 سالگی به نجف کوچید و از حضرات آیات: شیخ موسی خوانساری، شیخ محمدرضا آل‌یاسین، سید ابوالحسن اصفهانی، شیخ محمدکاظم شیرازی، سید محسن حکیم و سید محمود شاهرودی بهره‌هایی وافر برد. آیت‌الله تبریزی همچنین به مدت بیست سال از محضر درس فقه، اصول، رجال و تفسیر آیت‌الله سید ابوالقاسم خویی استفاده کرد و از برترین تلامذاهش محسوب می‌شد. فرزانه تبریز، همزمان با تحصیل، به تدریس سطوح عالی و پس از چندی به تدریس خارج فقه و اصول پرداخت تا این که در سال 1349 ش به قم آمد و یکی از پر بارترین مجالس درسی حوزه را تشکیل داد. آیت‌الله تبریزی بر علوم مختلف همچون: فقه، اصول، حدیث، رجال، تفسیر، تاریخ، ادبیات، ریاضیات، هیئت، هندسه، کلام، فلسفه و منطق تسلط فراوان داشت و با زبان‌های انگلیسی و فرانسه نیز آشنا بود. برخی از تالیفات فراوان او که سر به دهها مجلد می‌زند عبارتند از: شرح عروة الوثقی در 150 جلد، القواعد الفقهیه در 50 جلد، تطبیقات الوسایل در 20 جلد، الاصول الجدیدة در 10 جلد، الفقه المیسر و شرح اسفار. این عالم بزرگ سرانجام در 20 آذر 1374 برابر با 18 رجب 1416 ق در 75 سالگی درگذشت و در قم به خاک سپرده شد.

وفات عبدالمطلب جد بزرگوار پیامبر گرامی اسلام (ص) (8 عام الفیل) ابوحارث عبدالمطلب بن هاشم بن عبدمناف، بزرگ قبیله‌ی قریش در زمان جاهلیت و از بزرگان عرب بود. وی مردی عظیم‌الشان، رفیع منزلت، متصف به اوصاف پسندیده و مشهور به افعال حمیده بود. عبدالمطلب جد پدری حضرت محمد (ص) و امام علی (ع) است. قوم قریش ریاست او را قبول داشته و به وجودش افتخار و مباهات می‌نمودند. از جمله آثار عبدالمطلب، حفر چاه زمزم است. او نذر کرد که هرگاه، خدای متعال، به او ده فرزند پسر کرامت کند، یکی از آن جمله را به سنت جدش، ابراهیم (ع)، قربانی کند. خدای، حاجتش برآورد و او را ده پسر عنایت فرمود. عبدالمطلب بر آن شد که نذرش را ادا کند. قرعه به نام عبدالله، پدر حضرت محمد (ص) افتاد. چون خواست او را قربان کند،

خویشان مادري، او را ممانعت کردند. سرانجام با راهنمایی یکی از بزرگان، قرار بر این شد که دیه‌ی يك نفر را به جاي عبدالله قرباني کنند که صد شتر معین گردید. عبدالمطلب همواره، محمد(ص) را نوازش می‌کرد، او را می‌بوسید و درباره‌ی او سفارش می‌نمود و می‌گفت: این چهره را چهره‌ی سروري و زعامت می‌بینم. چون عبدالمطلب را مرض موت رسید، ابوطالب را بخواند و او را گفت: محمد(ص) را از دل و جان مواظب باش که این کودک، رایحه‌ی پدر را استشمام ننموده و مهر مادر ندیده. این کودک را آینده‌ای پس شگفت در پیش است. تو مسؤولی در دوران کودکی، مراقب و مواظب او باشی، مبدا آسیمی به وی رسد. پیامبر بزرگ اسلام، در زمان رحلت جدّ خود، هشت سال داشت.

ازدواج پیامبر اکرم با حضرت خدیجه(س) پانزده سال قبل از بعثت (25 عام الفیل) پیامبر اکرم(ص) در 25 سالگی با مشورت و یاری عمویش ابوطالب(ع) با بانوی صاحب نام قریش، خدیجه بنت خویلد ازدواج نمود. خدیجه‌ی کبری(س) در تمام 25 سال زندگی مشترک با پیامبر اکرم(ص) یار و غمخوار آن حضرت بود. او نخستین کسی بود که به دین اسلام ایمان آورد و با ایمان خویش مایه‌ی آرامش خاطری برای نبی مکرم اسلام شد. آن بانوی مکرمه، ثروت هنگفت خود را در راه رشد و تبلیغ دین اسلام به پیامبر واگذار کرد و نقش مهمی در پیشرفت این دین آسمانی ایفا نمود. ثمره‌ی شیرین ازدواج خدیجه با پیامبر اسلام دو پسر و چهار دختر به نام‌های قاسم، عبدالله، رقیه، زینب، ام‌کلثوم و حضرت فاطمه‌ی زهرا(س) بود.

درگذشت "آلفرد نوبل" شیمی‌دان معروف سوئدی (1896م) آلفرد نوبل، شیمی‌دان نامی سوئدی در 21 اکتبر سال 1833 در استکهلم سوئد متولد شد. وی تا 16 سالگی نزد معلم خصوصی درس خواند و با برخورداری از هوش سرشار خود، به پیشرفت‌های مهمی در علوم و فنون ناآل گردید. آلفرد همچنین توانست زبان‌های روسی، انگلیسی، فرانسوی و ایتالیایی را به خوبی فراگیرد و وارد عرصه تحقیقات در زمینه شیمی گردد. پشت‌کار مداوم آلفرد نوبل سبب شد تا در هفتم ماه مه 1878م، پس از سال‌ها تحقیق و مطالعه در زمینه علم شیمی، موفق به اختراع ماده نیرومند انفجاری دینامیت گردد. اما از این ماده منفجره به جاي استفاده صلح‌آمیز، به عنوان ابزار جنگی استفاده شد و نوبل را به فکر انداخت که دینامیت بی‌خطر بسازد که به راحتی منفجر نشود. آلفرد نوبل علاوه بر اختراع دینامیت، به 350 اختراع و اکتشاف دیگر نیز دست یافت و در 93 کشور، کارخانه و کارگاه تولیدی دایر نمود. نوبل که اختراع خود را در دست دولت‌ها و نظامیان برای مقاصد ضد بشری می‌دید، بر آن شد تا با اختصاص ثروتش به کسانی که در زمینه پیش‌برد علم و گسترش صلح فعالیت می‌کنند جایزه‌ای اهدا نماید. از این رو، یک سال قبل از مرگ، در سال 1895م با اشتیاق فراوانی که به پیشرفت علم داشت، وصیت‌نامه مشهور خود را در این مورد تنظیم کرد که بر اساس آن، بنیادی تأسیس شده و به افراد برجسته در علوم فیزیک، شیمی، پزشکی و ادبیات و نیز تلاش‌گران عرصه صلح جوایی اهدا کند. این بنیاد که به نام او، بنیاد نوبل خوانده می‌شود هم اکنون نیز به این کار ادامه می‌دهد. هر چند در این میان، این جوایز به ویژه جایزه صلح آن، جنبه سیاسی پیدا کرده و وسیله‌ای برای تبلیغ سیاست‌های استکباری قدرت‌مندان غربی شده است. آلفرد نوبل سرانجام در دهم دسامبر 1896م در 63 سالگی درگذشت. (ر.ک: 29 ژوئن)